

Dykhuset på Galärvarvet

Av Claes Lindemark
Sjöhistoriska museets rapport 33

LÄST AV JOHAN RÖNNBY

I början av 1930-talet uppfördes en dyktank och tryckkammare vid Galärvarvet i Stockholm. Anordningarna inrättades i det så kallade Dykhuset och platsen kom under många år att intensivt användas för dykträning och forskning. Verksamheten vid Dykhuset upphörde i slutet av

1970-talet då det mesta av dykeriet flyttade till Karlskrona. Byggnaden vid galärkajen har sedan dess varit rivningshotad. Huset är dock för tillfället räddat och kanske blir det rent av ett dykmuseum.

I *Dykhuset på Galärvarvet* berättar marinläkaren Claes Lindemark sakligt utifrån egen erfarenhet om utveckling av material och teknik, och om de människor som var involverade i svensk marindykning och ubåtsräddning under den tid som dykhuset på Galärvarvet var i bruk.

Speciellt teknik- och dykintresserade bör ha en hel del att hämta i Lindemarks bok. Bland annat kan man få reda på att fri uppstigning har utförts från 185 meters djup och att knallgas är ett alternativ till heliox vid djupdykning.

Boken är, som brukar vara fallet med Sjöhistoriska museets skrifter, enkelt men snyggt utformad. Den är rikt illustrerad med svartvita fotografier

